

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ..... 648
วันที่..... 20 ม.ค. 2558
เวลา..... 16.12 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๗/๕๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่..... ๓ / ๒๕๕๘
วันที่ ๒๐ / ม.ค. / ๕๘
เวลา..... ๑๖.๒๗ น.

สำนักเลขาธิการวุฒิสภา

กลุ่มงานบริหารคดีทั่วไป
รับที่..... 65/๒ วันที่ 20 / ม.ค. / ๕๘
เวลา..... 16.23 ที่..... กทม.
สำนักเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อภิสฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ในการนี้ จึงต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอาง และมาตรการควบคุมเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ และอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.”

เป็นต้นไป

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“เครื่องสำอาง” หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย พ่น หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใด
กับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงพินและเย็บหูในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแล
ส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนต่าง ๆ สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึง
เครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ
 “ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง
 เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบ
 ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์
 วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือป้าย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอาง
 ซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะ
 บรรจุหรือหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปรับแต่ง แบ่งบรรจุ
 หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
 ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขายด้วย

“สารสำคัญ” หมายความว่า วัตถุที่ทำให้เกิดสรรพคุณตามข้อความที่กล่าวอ้างไว้ในฉลาก
 หรือตามที่ได้จัดแจ้งไว้ต่อผู้รับจัดแจ้ง หรือวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรี
 ประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๓)

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร หรือส่วนของอาคาร และให้หมายความรวมถึง
 บริเวณของสถานที่ด้วย

“ใบรับจัดแจ้ง” หมายความว่า ใบแสดงรายละเอียดของเครื่องสำอางแต่ละผลิตภัณฑ์
 ที่ผู้รับจัดแจ้งออกให้แก่ผู้จัดแจ้ง

“ผู้จัดแจ้ง” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับจัดแจ้งการผลิตเพื่อขาย การนำเข้าเพื่อขาย
 หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับจัดแจ้ง” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการ
 คณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการเครื่องสำอาง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย
- (๒) ชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
- (๓) ชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
- (๔) ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุเครื่องสำอาง และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง
- (๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง
- (๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง
- (๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ
- (๘) สถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรเป็นด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง
- (๙) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจดแจ้ง การออกใบรับจดแจ้ง การแก้ไขรายการใบรับจดแจ้ง การต่ออายุใบรับจดแจ้ง และการออกใบแทนใบรับจดแจ้ง
- (๑๐) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางตาม

มาตรา ๑๖

(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

- (๑๒) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตลาดเคลื่อนสำหรับเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน
- (๑๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับฉลาก
- (๑๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา
- (๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกเก็บคืน การทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอาง

หมวด ๑
คณะกรรมการเครื่องสำอาง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องสำอาง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน ให้รองเลขาธิการซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ แต่งตั้งข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ วรรคสาม

- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๖
- (๓) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖
- (๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๗
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใดเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดทะเบียนรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนออกใบรับจดทะเบียนให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางนั้นได้

การจดทะเบียนและการออกใบรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗)

มาตรา ๑๕ ใบรับจดทะเบียนให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับจดทะเบียน

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบรับจดทะเบียน สิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้ใบรับจดทะเบียนนั้น ใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้รับจดทะเบียนจะสั่งไม่ให้ต่ออายุใบรับจดทะเบียนนั้น

การขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

ผู้จดทะเบียนซึ่งใบรับจดทะเบียนของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผัน โดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุก็ได้ แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดทะเบียนสำหรับ เครื่องสำอางดังกล่าวตามมาตรา ๑๔

ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ผู้รับจดทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘

(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจาก

ความจริง

(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือส่อไปในทาง ทำลายคุณค่าของภาษาไทย

มาตรา ๑๘ ถ้าใบรับจดแจ้งชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอรับใบแทนใบรับจดแจ้งต่อผู้รับจดแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบรับจดแจ้งและการออกใบแทนใบรับจดแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอแก้ไขรายการในใบรับจดแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดแจ้ง

การขอแก้ไขรายการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้จดทะเบียนรายใดประสงค์จะขอออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดแจ้ง

การยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ การพิจารณาออกใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๑๔ การพิจารณาแก้ไขรายการตามมาตรา ๑๙ และการออกหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจสอบสถานประกอบการ การตรวจสอบ หรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอาง และกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายและวิธีการชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

หมวด ๓

ฉลากเครื่องสำอาง

มาตรา ๒๒ ฉลากของเครื่องสำอางจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

(๒) ใช้ข้อความภาษาไทย และมีขนาดที่สามารถอ่านได้ชัดเจน และอาจมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้ สำหรับเครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขายให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษาบรรจ หรือหีบห่อในขณะนำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย

(โปรดพลิก)

(๓) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า

(ข) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต กรณีที่ผลิตในประเทศ ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต กรณีที่นำเข้า

(ค) ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน ปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต

(ง) ข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การกำหนดรายละเอียดตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งเครื่องสำอางเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดสงสัยว่าฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ ผู้จัดแจ้งผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว

การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๔

การควบคุมเครื่องสำอาง

มาตรา ๒๕ เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๖ (๘) การนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ต้องผ่าน การตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง

มาตรา ๒๖ ผู้จัดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตหรือขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้
- (๒) เครื่องสำอางปลอม
- (๓) เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน
- (๔) เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๖ (๑)
- (๕) เครื่องสำอางที่ถูกสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗

มาตรา ๒๘ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

- (๑) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้
- (๒) เครื่องสำอางที่มีสารอันสลายตัวได้รวมอยู่ด้วยและอาจทำให้เกิดเป็นพิษอันเป็นอันตรายต่อผู้ใช้
- (๓) เครื่องสำอางที่มีสิ่งทีอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เจือปนอยู่ด้วย
- (๔) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒)

มาตรา ๒๙ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม

- (๑) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือแหล่งผลิตที่มีใช้ความจริง
- (๒) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าร้อยละยี่สิบตามที่จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดทะเบียนหรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก
- (๓) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่เทียบขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้นหรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดทะเบียนหรือไม่มีสารสำคัญตามที่ระบุไว้ในฉลาก
- (๔) เครื่องสำอางที่แสดงว่าเป็นเครื่องสำอางที่ได้จดแจ้งไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

มาตรา ๓๐ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าที่ได้จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดทะเบียนหรือที่ระบุไว้ในฉลากเกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่ถึงขนาดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ (๒) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้จดทะเบียนฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง
- (๒) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑)
- (๓) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓)
- (๔) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขวิธีการสังเก็ใช้ตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล เลขวิธีการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒) จัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

มาตรา ๓๔ เมื่อมีการประกาศกำหนดให้วัตถุใดอาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๓) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๖ (๓) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศให้วัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันทีหรือมีการกำหนดให้ใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออกโดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้ส่งซื้อกำหนดก็ได้ แต่จะต้องจัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจัดแจ้ง และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขวิธีการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่ง ในราชอาณาจักร

หมวด ๕
การเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง

มาตรา ๓๖ ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง หากปรากฏว่า
(๑) เครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๖ (๑)
(๒) ผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้รับจดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางได้ หากปรากฏว่า

- (๑) ผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในมาตรา ๑๔ วรรคสาม
- (๒) เป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘
- (๓) เป็นเครื่องสำอางที่ผู้จดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงคในการใช้หรือคุณสมบัติของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ วัตถุอันตราย หรือเครื่องมือแพทย์

มาตรา ๓๘ คำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดแจ้งทราบ โดยให้ส่งหนังสือแจ้งไปยังสถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดแจ้ง ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐

มาตรา ๓๙ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้จดแจ้งไม่ยอมรับหรือในขณะที่นำไปส่งไม่พบผู้จดแจ้ง และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะ ที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่มีผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไปเป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๔๐ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ ตอรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับ หรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หมวด ๖
การโฆษณา

มาตรา ๔๑ การโฆษณาเครื่องสำอางต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็น ข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความ ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะกระทำ โดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ ก็ตาม

(๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณที่มีใช้จุดมุ่งหมายเป็นเครื่องสำอาง

(๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงงาม

(๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรมหรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน

(๗) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็น ความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)

มาตรา ๔๒ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ แก่ผู้บริโภค

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับ วิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไข ให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับเครื่องสำอางนั้น

(๓) ห้ามการโฆษณาเครื่องสำอางนั้น

ความใน (๒) และ (๓)ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่เลขาธิการเห็นว่าขัดต่อศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติด้วย

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา
- (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้เลขาธิการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่เลขาธิการมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๑ (๑) ให้เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ได้

มาตรา ๔๖ ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาเครื่องสำอางซึ่งสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว

การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การให้ความเห็นของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการ หรือที่ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

หมวด ๗
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บ หรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อ ตรวจ ค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิดหรือน่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน ทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ มีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้ง ผู้ขาย หรือผู้ครอบครองเครื่องสำอางดังกล่าว เรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอางนั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยรีบด่วน

มาตรา ๕๐ สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เมื่อปรากฏว่า

- (๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้อึดหรืออายัด
- (๒) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี
- (๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นของเสียหายหรือเป็นของที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานตามที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่เก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะจัดการขายทอดตลาดสิ่งนั้นก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้น โดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ยึดหรืออายัด ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้

สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(ไม่โปรดพลิก)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอาง หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี

หมวด ๘

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๖ ในกรณีผู้รับจดแจ้งไม่ออกใบรับจดแจ้งหรือไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้ง ผู้ขอจดแจ้งหรือผู้จดแจ้งซึ่งขอต่ออายุใบรับจดแจ้งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบรับจดแจ้งหรือการไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้งแล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้ง ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๗ ผู้จดแจ้งซึ่งถูกเพิกถอนใบรับจดแจ้งมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๓๘

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเลขาธิการ

มาตรา ๕๙ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๕๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้งภายหลังที่ใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับรายวัน วันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง

มาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(โปรดพลิก)

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอน การจดแจ้งตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท

ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดแจ้งตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอน การจดแจ้งตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดแจ้งตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตาม มาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๘ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับ เครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้ รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของ เจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สิน

ดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าของแท้จริงนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามกฎหมาย แต่ในกรณีดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบจะทำได้เฉพาะเมื่อ

(๑) สำหรับทรัพย์สินที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิด เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขทรัพย์สินนั้นให้ถูกต้องแล้ว

(๓) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในการนี้จะกำหนดให้ผู้กระทำความผิดออกค่าใช้จ่ายในการทำลายของกลางนั้นด้วยก็ได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง ตามมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการที่มาจากคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๑ คำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอส่งเอกสารเพิ่มเติมแก่ผู้รับจดทะเบียนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมเท่าที่จำเป็นได้

มาตรา ๙๒ ใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบรับจดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบรับจดทะเบียนการผลิตเพื่อขาย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ใบรับจดทะเบียนการนำเข้าเพื่อขาย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓) ใบรับจดทะเบียนการรับจ้างผลิต	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบรับจดทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) คำขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๖) คำขอแก้ไขรายการในใบรับจดทะเบียน	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๘) การขอความเห็นตามมาตรา ๒๔	รายการละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) การขอความเห็นตามมาตรา ๔๖	เรื่องละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) การต่ออายุใบรับจดทะเบียนครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบรับจดทะเบียนประเภทนั้น ๆ		
(๑๑) คำขออื่น ๆ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิดของเครื่องสำอาง ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ได้

**บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.**

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ดังนั้น จึงต้องปรับปรุงกฎหมายเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และมาตรการในการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางที่ผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ ระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอาง

ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอาง ๓ รูปแบบ ได้แก่ (๑) เครื่องสำอางควบคุมพิเศษ หมายถึง เครื่องสำอางที่อาจเป็นอันตรายรุนแรงต่อผู้ใช้ หรือมีส่วนประกอบของวัตถุมีพิษ หรือวัตถุอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายรุนแรงต่อสวัสดิภาพอนามัยของบุคคล ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ และผู้ผลิตเพื่อขายและผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษจะต้องขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้น (๒) เครื่องสำอางควบคุม หมายถึง เครื่องสำอางที่อาจมีผลกระทบหรือมีความเสี่ยงบ้าง แต่น้อยกว่าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ โดยกฎหมายให้อำนาจรัฐมนตรีประกาศกำหนดเครื่องสำอางควบคุมและผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องสำอางควบคุมจะต้องดำเนินการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางนั้น และ (๓) เครื่องสำอางทั่วไป หมายถึง เครื่องสำอางที่ไม่มีส่วนผสมของสารควบคุมพิเศษและสารควบคุม และไม่ต้องขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางหรือแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอาง แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการผลิตและนำเข้า กล่าวคือ กรณีเครื่องสำอางที่ผลิตในประเทศ ต้องจัดทำ

(โปรดพลิก)

ฉลากภาษาไทยให้มีข้อความครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และกรณีเครื่องสำอางที่นำเข้าจากต่างประเทศ ต้องส่งมอบหลักฐานการประกอบการนำเข้าและต้องจัดทำฉลากภาษาไทยให้มีข้อความครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

อย่างไรก็ดี โดยที่ประเทศไทยได้ร่วมลงนามในความตกลงว่าด้วยการปรับกฎระเบียบด้านเครื่องสำอางให้สอดคล้องกันของอาเซียน (Agreement on ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme) ซึ่งตามข้อตกลงดังกล่าวได้มีการออกบทบัญญัติว่าด้วยเครื่องสำอางแห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive) และกำหนดระบบการกำกับดูแลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางให้เป็นระบบการแจ้งรายละเอียดของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง จึงมีผลให้ประเทศสมาชิกซึ่งลงนามในข้อตกลงดังกล่าวต้องปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องสำอาง ให้เป็นระบบการแจ้งรายละเอียดการผลิตหรือการนำเข้าเครื่องสำอางต่อหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลเครื่องสำอางก่อนที่เครื่องสำอางนั้นจะวางจำหน่ายในท้องตลาด ด้วยเหตุดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลงนั้น โดยการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเลิกการกำหนดเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๔๘ เรื่อง กำหนดเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยให้ถือว่า “เครื่องสำอางควบคุมพิเศษ” ดังกล่าวเป็น “เครื่องสำอางควบคุม” ที่ได้รับการจัดแจ้งแล้ว นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การกำหนดเครื่องสำอางควบคุม ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลเป็นการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทุกชนิดเป็นเครื่องสำอางควบคุม และกำหนดให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีใช้เครื่องสำอางควบคุมพิเศษและเครื่องสำอางควบคุมที่ประสงค์จะดำเนินการต่อไปต้องมาจัดแจ้งภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ กรณีจึงมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอางให้เหลือเพียงประเภทเดียว คือ เครื่องสำอางควบคุมที่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องดำเนินการจัดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๓

ดังนั้น การกำกับควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงยังคงกำหนดให้ใช้ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอางตามข้อตกลงดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒ ขอบเขตนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง”

กำหนดนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง” โดยให้หมายความว่า วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย พ่น หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงพินและเย็บในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้นให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนผิวต่าง ๆ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย รวมทั้งวัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ และวัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลเครื่องสำอาง เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ในกรณีของชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย กรณีชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสม

ในการผลิตเครื่องสำอาง กรณีชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุดิบที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต เครื่องสำอาง กรณีลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุเครื่องสำอาง และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง กรณีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง การรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางเพื่อการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ คณะกรรมการเครื่องสำอาง

(๑) คณะกรรมการเครื่องสำอางประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน โดยให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๗)

(๒) คณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอาง การให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเรื่องต่าง ๆ ตามร่างมาตรา ๖ การให้คำแนะนำหรือความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดแจ้งตามร่างมาตรา ๓๖ หรือร่างมาตรา ๓๗ และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๕ การจดแจ้งและการรับจดแจ้งเครื่องสำอาง

(๑) ผู้ที่ประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางเพื่อขาย นำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดแจ้ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มอบหมาย และเมื่อผู้รับจดแจ้งได้ออกใบรับจดแจ้งให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางได้ ทั้งนี้ ผู้จดแจ้งจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุ สถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง การรับแจ้ง และการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง และการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๒) ในการพิจารณาออกใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งไม่รับจดแจ้งเครื่องสำอาง หากเครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ หรือใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือเป็นชื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือทำลายคุณค่าภาษาไทย (ร่างมาตรา ๑๗)

(๓) ใบรับจดแจ้งมีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับจดแจ้ง และเมื่อใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ หากผู้จดแจ้งยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้งพร้อมชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุแล้ว ให้ใบรับจดแจ้งนั้นใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๑๕)

(๔) เครื่องสำอางที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจดแจ้งเครื่องสำอาง ได้แก่ เครื่องสำอางที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ แต่ผู้ที่ได้รับการยกเว้น จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๖ ฉลากเครื่องสำอาง

(๑) ฉลากเครื่องสำอางจะต้องใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ใช่ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม อันดีงามของไทย และต้องใช้ข้อความภาษาไทย ยกเว้นเครื่องสำอางที่นำเข้าซึ่งไม่ต้องทำฉลากภาษาไทย ที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อในขณะที่นำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทย ก่อนนำออกจำหน่าย รวมทั้งต้องระบุชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าและชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน ปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒) ในกรณีที่ฉลากไม่ถูกต้องตามร่างมาตรา ๒๒ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งให้ผู้จดแจ้งเลิกใช้ฉลาก หรือดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๒๓)

(๓) ผู้จดแจ้งสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางให้ความเห็นในฉลาก ที่ประสงค์จะใช้เป็นการล่วงหน้าได้ เพื่อให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาว่า ฉลากนั้นมีข้อความ ที่ฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๗ การควบคุมเครื่องสำอาง

(๑) กำหนดให้การนำเข้าเครื่องสำอางต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงาน เจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง และกำหนดให้ผู้จดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ให้ตรงตามที่ได้จดแจ้งไว้ (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

(๒) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิต หรือขาย เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอาง ที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขายตามร่างมาตรา ๖ (๑) และเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอน ใบรับจดแจ้ง ทั้งนี้ เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน จะมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

(๓) ให้อำนาจแก่ผู้รับจดแจ้งในการสั่งให้ผู้จดแจ้งที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ไม่ตรงตามที่ได้จดแจ้งไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตาม ร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกรณีดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์ในการ คุ่มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๓๑)

(๔) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ไม่ได้จดแจ้ง เครื่องสำอางที่ใช้ ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา สั่งเลิกใช้ (ร่างมาตรา ๓๒)

(๕) ให้อำนาจแก่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาในการออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนผลิตหรือนำเข้า หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของประชาชน (ร่างมาตรา ๓๓)

(๖) กำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศให้เป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๖ (๓) ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๔)

อย่างไรก็ตาม สำนักงานฯ มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าร่างมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง จะกำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศเป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายในทำนองเดียวกับกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่ได้กล่าวถึงมาก่อนหน้านั้น ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถใช้บังคับกฎหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น ๆ แต่การใช้บังคับบทบัญญัตินี้ก็มีข้อพึงระมัดระวังว่า จะมีการตีความคำว่า “กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ให้ขยายความเกินเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย เช่น ตีความให้หมายความถึงกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งอาจจะเป็นช่องทางให้นำวัตถุดังกล่าวไปใช้ในทางที่ผิดได้ ดังนั้น กรณีจึงต้องตีความบทบัญญัตินี้อย่างจำกัดตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนี้ ยังสามารถอาศัยอำนาจตามร่างมาตรา ๖ (๒) ประกาศให้วัตถุดังกล่าวเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางเพื่อมิให้วัตถุดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามร่างมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ได้อีกด้วย

(๗) อนุญาตให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางอาจผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง โดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกเครื่องสำอาง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องจัดแจ้งเครื่องสำอางนั้นต่อผู้รับจัดแจ้งด้วย และห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าขายเครื่องสำอางดังกล่าวในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๘ การเพิกถอนใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง

(๑) กำหนดให้ผู้รับจัดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีและผู้จัดแจ้งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จัดแจ้ง (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้รับจัดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอางได้ ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีและผู้จัดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของเครื่องสำอางนั้นไปเป็นวัตถุอื่น เช่น ยา อาหาร หรือเครื่องมือแพทย์ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จัดแจ้งทราบ หากไม่พบตัวผู้จัดแจ้ง ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจัดแจ้ง และให้ถือว่าผู้จัดแจ้งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง (ร่างมาตรา ๓๘ ถึงร่างมาตรา ๔๐)

๒.๙ การโฆษณา

(๑) กำหนดห้ามโฆษณามีให้ใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม ไม่ว่าจะ เป็นข้อความเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง และกำหนดรายละเอียดของข้อความที่มีลักษณะดังกล่าว เช่น ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน (ร่างมาตรา ๔๑)

(๒) กำหนดห้ามโฆษณามีให้ใช้วิธีการโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๒)

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการโฆษณาไปพร้อมคำแนะนำหรือคำเตือน จำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือห้ามการโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔๓)

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าวิธีการโฆษณาเครื่องสำอางใดใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม หรือใช้วิธีการโฆษณาที่เป็นอันตรายขัดศีลธรรมหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาแก้ไขข้อความหรือวิธีการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่างในโฆษณา ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๔)

(๕) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า การโฆษณาใดใช้ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ (ร่างมาตรา ๔๕)

(๖) ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางให้ความเห็นเกี่ยวกับโฆษณาเครื่องสำอางก่อนทำการโฆษณาได้ เพื่อให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาว่า โฆษณาดังกล่าวจะฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๔๖)

๒.๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจนำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ รวมทั้งมีอำนาจตรวจค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๔๗)

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าเครื่องสำอางใดไม่ได้จัดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางหรือผลิตหรือนำเข้าไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง หรือเป็นเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจเรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอางนั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๓) ให้อำนาจแก่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๑ การอุทธรณ์

(๑) กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียน ผู้จดทะเบียน หรือผู้ทำการโฆษณา แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจดทะเบียน คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน คำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากเครื่องสำอาง คำสั่งให้รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางหรือจัดส่งตัวอย่างเครื่องสำอาง และคำสั่งเกี่ยวกับการโฆษณาหรือวิธีการโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ร่างมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และร่างมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๒) กำหนดวิธีการอุทธรณ์คำสั่ง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และกระบวนการพิจารณาคำอุทธรณ์ โดยให้ผู้รับคำสั่งต้องยื่นคำอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวัน (ร่างมาตรา ๕๙)

(๓) กำหนดการทุเลาการบังคับตามคำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน โดยให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ ส่วนกรณีคำสั่งอื่น ๆ การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น (ร่างมาตรา ๕๖ วรรคสาม ร่างมาตรา ๕๗ วรรคสาม และร่างมาตรา ๕๘ วรรคสาม)

๒.๑๒ บทกำหนดโทษ

(๑) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีโทษจำคุกหรือโทษปรับ หรือทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ ทั้งนี้ ในการลงโทษปรับมีวัตถุประสงค์ให้เป็นการลงโทษทางเศรษฐกิจ จึงกำหนดอัตราโทษปรับเป็นจำนวนสูง (ร่างมาตรา ๖๐ ถึงร่างมาตรา ๘๗)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ หากความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน (ร่างมาตรา ๘๙)

๒.๑๓ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก คณะกรรมการเครื่องสำอางประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามร่างมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีกรรมการที่มาจากคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๐)

(๒) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำขอแจ้งรายละเอียดและใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๑ ถึงร่างมาตรา ๙๓)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>_____</p> <p>ผู้มีพลออกุศลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย เครื่องสำอาง</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>_____</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย เครื่องสำอาง</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เครื่องสำอาง” หมายความว่า</p> <p>(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โยบ ฟัน หยอด ใส่ออบ หรือกระทำได้ด้วยวิธีอื่นใด ต่อส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงามและรวมตลอดทั้งเครื่องประดับต่าง ๆ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เครื่องสำอาง” หมายความว่า</p> <p>(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โยบ ฟัน หยอด ใส่ออบ หรือกระทำได้ด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงฟันและเยื่อในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประดับต่าง ๆ สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- เพิ่มเติมกรณีส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงฟันและเยื่อในช่องปาก เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการจำแนกเครื่องสำอางออกจากผลิตภัณฑ์อื่นที่อยู่ในการค้ากับควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เช่น อาหาร ยา เครื่องมือแพทย์ และสอดคล้องกับนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง” ในบทบัญญัติเครื่องสำอาง แห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive)</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒) วัตถุประสงค์มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ</p> <p>(๓) วัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง</p> <p>“ลักษณะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ</p> <p>“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ลักษณะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง</p> <p>“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรรูปปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือเปลี่ยนลักษณะบรรจุ</p> <p>“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร</p>	<p>(๒) วัตถุประสงค์มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ</p> <p>(๓) วัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง</p> <p>“ลักษณะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ</p> <p>“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้</p> <p>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ทางการค้า</p> <p>“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือป้าย</p> <p>“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง</p> <p>“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรรูปปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือเปลี่ยนลักษณะบรรจุ</p> <p>“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร</p>	<p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ข้อความ” “โฆษณา” และ “สื่อโฆษณา” เพื่อให้ครบถ้วนและสอดคล้องกับการเพิ่มเติมหมวด ๖ การโฆษณา</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“ชาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่ายแจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้า และหมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขายด้วย</p> <p>“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของ อาคารและหมายความรวมถึงบริเวณสถานที่ด้วย</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ เครื่องสำอาง</p> <p>“เลขฉีก” หมายความว่า เลขฉีกการคณะกรรมการ อาหารและยา</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอก ราชอาณาจักร</p> <p>“ชาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขายด้วย</p> <p>“สารสำคัญ” หมายความว่า วัตถุที่ทำให้เกิดสรรพคุณ ตามข้อความที่กล่าวอ้างไว้ในฉลากหรือตามที่ได้จดแจ้งไว้ต่อผู้รับ จดแจ้ง หรือวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๓)</p> <p>“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร หรือส่วนของ อาคาร และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย</p> <p>“ใบรับจดแจ้ง” หมายความว่า ใบแสดงรายละเอียดของ เครื่องสำอางแต่ละผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับจดแจ้งออกให้แก่ผู้จดแจ้ง</p> <p>“ผู้จดแจ้ง” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับจดแจ้งการผลิต เพื่อขาย การนำเข้าเพื่อขาย หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้รับจดแจ้ง” หมายความว่า เลขฉีกการคณะกรรมการ อาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขฉีกการคณะกรรมการอาหารและยา มอบหมาย</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ เครื่องสำอาง</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการเครื่องสำอาง</p> <p>“เลขฉีกการ” หมายความว่า เลขฉีกการคณะกรรมการ อาหารและยา</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ส่งออก” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ผลิตหรือนำเข้า เพื่อการส่งออก</p> <p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “สารสำคัญ” เพื่ออธิบาย ความหมายของถ้อยคำนี้ให้ชัดเจน เนื่องจากเป็นคำศัพท์ทาง วิชาการและมีการใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้หลายมาตรา</p> <p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ใบรับจดแจ้ง” “ผู้จดแจ้ง” และ “ผู้รับจดแจ้ง” เพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำ ดังกล่าวให้ชัดเจน</p> <p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “กรรมการ” เพื่อให้ถูกต้องและ ครบถ้วน เนื่องจากมีการใช้ถ้อยคำนี้ในหลายมาตรา</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นกับออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา (๑) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ซึ่งการผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๖ เสียก่อน (๒) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุม ซึ่งการผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๒๗ (๓) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้าหรือขาย (๔) กำหนดชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง (๕) กำหนดชื่อและปริมาณของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง</p>	<p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นกับออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย (๒) ชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง (๓) ชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจเป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง (๔) ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาวะบรรจุเครื่องสำอาง และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง (๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง</p>	<p>- ตัดกรณีการออกประกาศเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษและเครื่องสำอางควบคุมออก เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ได้ปรับหลักเกณฑ์ในการกำกับควบคุมเครื่องสำอางจากเดิมที่เป็นการอนุมัติและอนุญาต ให้มาเป็นระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง และติดตามเฝ้าระวังความปลอดภัยของผู้บริโภค จึงกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดต้องจดแจ้งรายละเอียดก่อนผลิต นำเข้า และรับแจ้งผลิต</p> <p>- เพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับควบคุมเครื่องสำอางให้ครอบคลุมในทุกด้าน เช่น การผลิตและการนำเข้าเครื่องสำอาง สถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต ตลาดเครื่องสำอาง การรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง การกำหนดด้านตรวจเครื่องสำอาง การโฆษณาเครื่องสำอาง การเรียกเก็บคืน การทำลาย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของ เครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก</p> <p>เครื่องสำอางที่กำหนดเป็นเครื่องสำอางควบคุม พิเศษ ต้องเป็นเครื่องสำอางที่อาจเป็นอันตรายรุนแรงต่อผู้ใช้ หรือมีส่วนประกอบของวัตถุมีพิษ หรือวัตถุอื่นที่อาจก่อให้เกิด อันตรายรุนแรงต่อสวัสดิภาพอนามัยของบุคคล</p> <p>ก่อนออกประกาศตามมาตรานี้ ให้มีการรับฟัง ข้อคิดเห็นจากหน่วยงานราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ตามควรแก่กรณี เว้นแต่จะเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือ มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจปฏิบัติได้เช่นนั้น</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับแจ้ง และการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง</p> <p>(๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ เครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ</p> <p>(๘) สถานที่แห่งใดไม่ว่าราชการเป็นต้นตรวจสอบ เครื่องสำอาง</p> <p>(๙) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดแจ้ง การออกไปรับจดแจ้ง การแก้ไขรายการใบรับจดแจ้ง การต่ออายุใบรับจดแจ้ง และการออกไปแทนใบรับจดแจ้ง</p> <p>(๑๐) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิต หรือนำเข้าเครื่องสำอางตามมาตรา ๑๖</p> <p>(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ และการออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๑๒) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตลาดเคลื่อนสำหรับ เครื่องสำอางผิวมাত্রฐาน</p> <p>(๑๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็น เกี่ยวกับฉลาก</p> <p>(๑๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็น เกี่ยวกับการโฆษณา</p> <p>(๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียก เก็บคืน การทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอาง</p>	<p>และการส่งมอบเครื่องสำอาง</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมสุขภาพผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณะเภสัชศาสตร์สองคนเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ในจำนวนนี้จะแต่งตั้งจากผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายเครื่องสำอางไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ</p> <p>ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการสองคน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>หมวด ๑ คณะกรรมการเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องสำอาง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน</p> <p>ให้รองเลขาธิการซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้มีทั้งตัวแทนของผู้บริโภค และตัวแทนของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง โดยให้มีส่วนร่วมกับภาคส่วนผู้บริโภคและภาคส่วนผู้ประกอบการ ได้มีส่วนร่วมในการกำกับควบคุมผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง</p>
---	---	---

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้</p> <p>มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนสมรรถภาพ (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ ความผิดลหุโทษ 	<p>มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ วรรคสาม (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ 	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตาม</p> <p>มาตรา ๕ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕</p> <p>(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นในการ</p> <p>ขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม</p> <p>(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๖</p> <p>(๓) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน</p> <p>ตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน</p> <p>ตามมาตรา ๓๗</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่ปรับหลักเกณฑ์เป็นการกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดต้องจดทะเบียนการกำหนดเครื่องสำอางก่อนการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง</p>
<p>มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>		

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้</p> <p>ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการได้ตามความเหมาะสม</p> <p>มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๑ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือประกอบกรพิจารณาได้</p>	<p>มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการได้ตามความเหมาะสม</p> <p>มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้</p> <p>หมวด ๒</p> <p>การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง</p>	
<p>มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้า เพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติดังนี้</p> <p>(๑) แจ้งชื่อ ที่ตั้งสำนักงาน และสถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บเครื่องสำอาง แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) แจ้งชื่อ ประเภท หรือชนิดของเครื่องสำอาง ที่ตนจะผลิตหรือนำเข้า</p> <p>(๓) แจ้งปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของ เครื่องสำอางนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้า เพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดทะเบียนและยื่นของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนได้ออกใบรับจดทะเบียนแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางนั้นได้</p> <p>การจดทะเบียนและการออกใบรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>	<p>- ปรับปรุงระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอาง จากเดิมที่มีเครื่องสำอาง ๓ ประเภท คือ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ต้องขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง เครื่องสำอางควบคุมที่ต้องแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอาง และเครื่องสำอางทั่วไป มาเป็นการกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดอยู่ภายใต้การกำกับควบคุมรูปแบบเดียว คือ การจดทะเบียนรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนการผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต เครื่องสำอางนั้น และเปลี่ยนระบบการควบคุมจากากรอนุมัติ และอนุญาต มาเป็นการติดตามตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอางและติดตามเฝ้าระวังความปลอดภัยของผู้บริโภค</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสองและการผลิตเพื่อขาย มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การผลิตเพื่อขาย หรือการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมโดยอนุโลม</p>	<p>ผู้จุดแจ้งตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิต เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๑๕ ไปรับจุดแจ้งให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ ออกไปรับจุดแจ้ง</p> <p>ในกรณีที่ผู้จุดแจ้งประสงค์จะขอต่ออายุไปรับจุดแจ้ง ให้อื่นค่าของก่อนวันที่ไปรับจุดแจ้งสิ้นอายุ เมื่อได้อื่นค่าของ และชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้นำไปรับจุดแจ้งนั้นใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้รับจุดแจ้งจะส่งไม่ ต่ออายุไปรับจุดแจ้งนั้น</p> <p>การขอต่ออายุไปรับจุดแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ผู้จุดแจ้งซึ่งไปรับจุดแจ้งของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผัน โดยแสดงเหตุผลในการที่ มิได้อื่นค่าของต่ออายุภายในกำหนด พร้อมทั้งชำระ ค่าธรรมเนียมการต่ออายุก็ได้ แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้ พ้นผิดตามมาตรา ๖๔</p>	<p>- เพิ่มเติมให้ผู้รับจ้างผลิตเครื่องสำอางมีหน้าที่ต้องจดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางด้วย จากเดิมที่กำหนดให้เฉพาะ ผู้ผลิตเพื่อขายและผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางต้องจดแจ้ง รายละเอียดเครื่องสำอาง เพื่อพบบัญชีครุภัณฑ์ของ โรงงานที่รับจ้างผลิตเครื่องสำอางตามสัญญาจ้างทำของ แต่มิได้ผลิตเพื่อขายให้กับผู้บริโภคโดยตรง</p> <p>- เพิ่มเติมอายุไปรับจุดแจ้งและการต่ออายุไปรับจุดแจ้ง รวมทั้งค่าธรรมเนียมการต่ออายุไปรับจุดแจ้งในค่าธรรมเนียม หายร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากได้ตัดค่าชำระค่าธรรมเนียม รายปีออกจากร่างนี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔ การผลิตหรือนำเข้าตัวอย่าง เครื่องสำอางควบคุมพิเศษเพื่อการศึกษาวិเคราะห์ทางวิชาการ หรือเพื่อการชื้อนทะเบียน ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และให้ผลิตหรือนำเข้าได้ตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้เลขอาถิการมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียน เครื่องสำอางควบคุมพิเศษถ้าคณะกรรมการเห็นว่า</p> <p>(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้เข้าไปในทำนอง</p> <p>โอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง หรือ</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรม</p> <p>อันดิงามของไทยหรือส่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย</p> <p>(๔) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิต ของผู้ผลิตเพื่อขายไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๘ ถ้าใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้า เพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษยื่นคำขอรับใบแทน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำทราบ การสูญหายหรือถูกทำลาย</p>	<p>มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง เพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับ ใบจดทะเบียนสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวตามมาตรา ๑๔ ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ผู้รับจดทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘</p> <p>(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้เข้าไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดี งามของไทยหรือส่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย</p> <p>มาตรา ๑๘ ถ้าใบรับจดทะเบียนชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอรับ ใบแทนใบรับจดทะเบียนต่อผู้รับจดทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทำทราบการชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย การขอรับใบแทนใบรับจดทะเบียนและการออกใบแทน ใบรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>- กำหนดข้อยกเว้นสำหรับเครื่องสำอางที่ไม่ต้องจดทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับควบคุม เครื่องสำอางทั้งหมดเป็นระบบการจดทะเบียนรายละเอียดย และกำหนดให้เครื่องสำอางที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด จากเดิมที่ออกเป็นกฎกระทรวง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว</p> <p>- ปรับปรุงจากคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ เป็นคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง เพื่อให้ สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- ตัดกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิต ไม่ให้เป็นเงื่อนไขของ การไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง และนำไปกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ ที่ผู้จดทะเบียนต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอางจากระบบอนุมัติอนุญาต เป็นระบบการจดทะเบียน ที่ต้องดำเนินการรับจดทะเบียนภายใน ๓ วัน</p> <p>- ปรับปรุงเพื่อให้เป็นบทบัญญัติสำหรับใบรับจดทะเบียน เพื่อให้ สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การขอรับใบแทนใบสำคัญและกาออกใบแทนใบสำคัญให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้ขอขึ้นทะเบียนของแก้ไขรายการเครื่องสำอางพิเศษที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๗ ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์หรือตรวจสอบต่าง ๆ เพื่อการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนชำระตามการใช้จ่ายและภาวะที่เกิดขึ้นจริง</p>	<p>มาตรา ๑๙ ในกรณีและผู้จัดแจ้งประสงค์จะขอแก้ไขรายการในใบรับจดแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดแจ้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้จัดแจ้งรายได้ประสงค์จะออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดแจ้ง การยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๑ การพิจารณาออกใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๑๕ การพิจารณาแก้ไขรายการตามมาตรา ๑๙ และการออกหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดผู้ช่วยฯ องค์การผู้ช่วยฯ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจสอบสถานที่ประกอบกิจการ การตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอาง และกำหนดอัตราค่าใช้จ่าย และวิธีการชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับใบรับจดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- กำหนดให้ผู้จัดแจ้งของหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอางได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ</p> <p>- เพิ่มเติมให้เลขาธิการมีอำนาจประกาศกำหนดผู้ช่วยฯ องค์การผู้ช่วยฯ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอางในกรณีต่าง ๆ ได้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้า เพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามมาตรา ๕ (๑) เว้นแต่ เลขที่การจะรับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นแล้ว</p> <p>บทบัญญัติวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้ได้รับอนุมัติให้ จัดตั้งร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่นำ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษเข้ามาเพื่อขายในร้านค้าปลอดอากร แต่ในการนี้รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ต้องปฏิบัติตามความปลอดภัยของประชาชนหรือป้องกันการฝ่าฝืนหรือหลบเลี่ยง บรรดากฎหมายที่เกี่ยวข้องได้</p>		<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ</p>
<p>มาตรา ๑๕ ผู้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุม พิเศษต้องยื่นคำขอ ส่งมอบตัวอย่าง และแจ้งรายละเอียดของ เครื่องสำอางต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดสิ่งผู้ขอขึ้น ทะเบียนต้องนำมาแสดงโดยครบถ้วน และกำหนดระยะเวลาใน การดำเนินการเพื่อขึ้นทะเบียนไว้ด้วย</p>		<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ</p>
<p>มาตรา ๑๖ การขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุม พิเศษ ให้ระบุสาระสำคัญดังต่อไปนี้ไว้ในทะเบียน</p> <p>(๑) ชื่อและสถานประกอบการของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้นำเข้าเพื่อขาย</p> <p>(๒) ชื่อทางการค้าของเครื่องสำอาง</p> <p>(๓) สารสำคัญและวัตถุอื่นที่ใช้เป็นส่วนผสม</p> <p>(๔) กระบวนการผลิต</p>		<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>(๕) วิธีการวิเคราะห์</p> <p>(๖) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย</p> <p>(๗) วิธีการเก็บรักษา</p> <p>(๘) ภาชนะบรรจุ</p> <p>(๙) ฉลากที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๖) เครื่องสำอางควบคุมพิเศษของผู้ซื้อขึ้นทะเบียนรายเดียวกันที่แตกต่างกันเพียงในส่วนของการค้า สี ขนาดบรรจุ หรือส่วนที่มีใช้สาระสำคัญประการอื่นที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ขึ้นทะเบียนรวมกันในทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๒๓ ถ้าผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายใดจะเริ่มประกอบการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางดังกล่าวเมื่อใด ผู้นั้นต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบก่อน</p> <p>ตั้งแต่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแจ้งหยุดการประกอบการผลิตหรือการนำเข้า</p> <p>ถ้าไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และให้เลขาธิการเตือนให้มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีและเงินเพิ่มภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือน และถ้ายังไม่มีการชำระให้เลิกกิจการเพิกถอน</p>		<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษนั้นเสีย</p> <p>มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอางควบคุมตามมาตรา ๕ (๒) ได้ และจะกำหนดภาษาชนบรจุหลักเกณฑ์ วิธีการผลิต วิธีการนำเข้า หรือวิธีการเก็บรักษา เพื่อให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมปฏิบัติตามได้</p> <p>มาตรา ๓๐ ฉลากของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๒) จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง และไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๒) ต้องระบุชื่อความอันจำเป็น ซึ่งหากมีได้กล่าวเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>การกำหนดตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>หมวด ๓ ฉลากเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๒๒ ฉลากของเครื่องสำอางจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย</p> <p>(๒) ใช้ข้อความภาษาไทย และมีขนาดที่สามารถอ่านได้ชัดเจน และอาจมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้ สำหรับเครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขายให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษาชนบรจุหรือที่บ่อในขณะนำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย</p>	<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุม</p> <p>- เพิ่มเติมให้เครื่องสำอางทุกชนิดจะต้องมีฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมาย</p> <p>- เพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของฉลากเกี่ยวกับ การที่ไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย</p> <p>- เพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับข้อความที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ซึ่งต้องระบุไว้ในฉลาก</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๑ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากเล็กใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๓๒ ผู้ประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก อาจขอให้เลขฉลากใช้ความเห็นในฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้</p> <p>การขอความเห็น ค่าป่วยการ และระยะเวลาในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>	<p>(๓) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า</p> <p>(ข) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต กรณีที่ผลิตในประเทศ ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต กรณีที่นำเข้า</p> <p>(ค) ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือนปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต</p> <p>(ง) ข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การกำหนดรายละเอียดตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ เลขฉลากโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งเครื่องสำอางเล็กใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๒๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดส่งสัจฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ ผู้จัดแจ้งผู้ใดอาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลา</p>	<p>- แก้ไขให้เป็นอำนาจของเลขฉลากโดยความเห็นชอบหรือคำแนะนำของคณะกรรมการในการสั่งเล็กใช้ฉลากจากเดิมที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ทันต่อเหตุการณ์ในการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>- แก้ไขให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการในการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลาก จากเดิมที่เป็นอำนาจของเลขฉลาก เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างรอบคอบ และกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลากให้ชัดเจน รวมทั้งตัดกรณีค่าป่วยการไปกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๒ ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขาย ต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้</p> <p>ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องผลิตและมีสถานที่ผลิตเครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษทุกครั้ง ต้องจัดให้มีเอกสารประกอบการนำเข้าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีเมื่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจปล่อยให้นำเข้าแล้ว ให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>ดังกล่าว ให้อำนาจคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>หมวด ๔ การควบคุมเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๒๕ เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๖ (๘) การนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด้านตรวจสอบเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๒๖ ผู้จัดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้</p>	<p>- เพิ่มเติมการกำกับควบคุมการนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขาย โดยกำหนดให้ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด้านตรวจสอบเครื่องสำอาง</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบังคับกับผู้จัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๓๔ หรือเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๕</p> <p>มาตรา ๓๓ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่มีสารที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ เจือปนอยู่ด้วย</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้ตามมาตรา ๔ (๔)</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่บรรจุภาชนะแล้ว และทำให้เกิดเป็นพิษ อันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>มาตรา ๓๔ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่เพิ่มขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้น หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่แสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่</p>	<p>มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจำผลิตหรือขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>(๒) เครื่องสำอางปลอม</p> <p>(๓) เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๖ (๑)</p> <p>(๕) เครื่องสำอางที่ถูกสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตาม มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗</p> <p>มาตรา ๒๘ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่มีสารอันตรายตัวใดรวมอยู่ด้วย และอาจทำให้เกิดเป็นพิษอันเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่มีสิ่งที่ยาเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ เจือปนอยู่ด้วย</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสม ในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๙ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือแหล่งผลิตที่ไม่ใช่ความจริง</p> <p>(๒) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าร้อยละ ยี่สิบตามที่จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดทะเบียน หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก</p>	<p>เพิ่มเติมการรับจ้างผลิต เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมกรณีสถาในร่างมาตรา ๑๔</p> <p>แยกบทห้ามในแต่ละกรณีเป็นอนุมาตรา เพื่อแยกฐานความผิดให้ชัดเจน</p> <p>เรียงลำดับอนุมาตราให้เป็นไปตามลำดับความรุนแรงของบทกำหนดโทษ</p> <p>เรียงลำดับอนุมาตราให้เป็นไปตามลำดับความรุนแรงของบทกำหนดโทษ</p>

(โปรดพิทักษ์)

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ความจริง</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ผลิตจากผู้ผลิต หรือแหล่งผลิตที่ไม่มีใบความจริง</p> <p>(๔) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาด หรือเกินกว่าร้อยละยี่สิบตามที่ยื่นทะเบียนไว้หรือตามที่แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก</p> <p>มาตรา ๓๕ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญน้อยหรือมากกว่าที่ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางไว้ หรือที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือที่ระบุไว้ในฉลาก เกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าว ในมาตรา ๓๔ (๔) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p>	<p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุดิบอย่างใดก็ตามที่เข้าเทียมขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้นหรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่แจ้งไว้ต่อผู้รับจดแจ้งหรือไม่มีสารสำคัญตามที่ระบุไว้ในฉลาก</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่แสดงว่าเป็นเครื่องสำอางที่ได้จดแจ้งไว้ซึ่งมิใช่ความจริง</p> <p>มาตรา ๓๐ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าที่ได้จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดแจ้งหรือที่ระบุไว้ในฉลากเกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่ถึงขนาดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ (๒) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับการจดทะเบียนการจดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ให้เลขธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้ขึ้นทะเบียนการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวแก่ประชาชนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ตามควรแก่กรณี</p>	<p>มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้จดแจ้งฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๔) (๕) หรือ (๗) ให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งให้ผู้ขึ้นทะเบียนการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ตามควรแก่กรณี</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับการจดทะเบียนการจดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่มีต้นทะเบียงหรือถูกสั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว เว้นแต่เป็นการขายในร้านค้าปลอดอากรโดยผู้ดำเนินการร้านค้าปลอดอากรซึ่งได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อการควบคุมสิทธิการมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องรายงานรายละเอียดของการค้าเป็นการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า</p> <p>(๒) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า</p> <p>มาตรา ๒๙ ในกรณีมีการกำหนดวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๕ (๕) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางเป็นกรปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วโดยไม่ต้องอยู่ในบังคับของบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอีก</p> <p>วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๕ (๕) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศว่าวัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๕) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งตามกฎหมายตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑)</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขฉลากสั่งเล็กใช้ตามมาตรา ๒๓</p> <p>มาตรา ๓๓ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล เลขฉลากมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รายงานการค้าเป็นการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยานำเข้าตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>มาตรา ๓๔ เมื่อมีการประกาศกำหนดให้วัตถุใดอาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๓) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๖ (๓) ถ้าต่อมาได้มีการ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับการห้ามขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตราพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- ดัดข้อยกเว้นสำหรับการขายเครื่องสำอางที่ไม่ได้จัดแจ้งในร้านค้าปลอดอากร เพื่อให้บทบัญญัตินี้มีผลบังคับกับการขายเครื่องสำอางในร้านค้าปลอดอากรด้วย</p> <p>- เพิ่มเติมการห้ามขายเครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบังคับสำหรับผู้จัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตราพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- เพิ่มเติมชื่อกฎหมายที่ต้องการยกเว้นไม่นำมาใช้บังคับกับวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่เกิดปัญหาในการตีความกฎหมาย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อพินกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันขึ้นประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตราয়แรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันที หรือมีกำหนดจะใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้</p>	<p>ประกาศให้วัตถุเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้เมื่อพินกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันขึ้นประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตราয়แรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันทีหรือมีการกำหนดให้ใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออก โดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ แต่จะต้องแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร</p> <p>หมวด ๕ การเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง</p>	<p>- เพิ่มเติมการอนุญาตให้การผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออกตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้าได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกเครื่องสำอาง แต่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าต้องแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางดังกล่าวด้วย</p>
<p>มาตรา ๒๑ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายได้ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วหากต่อมาปรากฏว่าเครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เลขอธิการโดยคำแนะนำหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๓๖ ผู้รับจดทะเบียนอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง หากปรากฏว่า</p> <p>(๑) เครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๖ (๑)</p> <p>(๒) ผู้จดทะเบียนไปปฏิบัติตามมาตรา ๒๖</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบังคับสำหรับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้รับจดทะเบียนเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางได้ หากปรากฏว่า</p> <p>(๑) ผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในมาตรา ๑๔ วรรคสาม</p> <p>(๒) เป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘</p> <p>(๓) เป็นเครื่องสำอางที่ผู้จดทะเบียนหรือผู้เพิ่มเติมนำวัตถุประสมที่ใช้หรือคุณประโยชน์ของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ วัตถุอันตราย หรือเครื่องมือแพทย์</p> <p>มาตรา ๓๘ คำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนทราบ โดยให้ส่งหนังสือแจ้งไปยังสถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดทะเบียน ตามวิธีการที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐</p> <p>มาตรา ๓๙ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ยอมรับ หรือในขณะที่นำไปส่งไม่พบผู้จดทะเบียน และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณี ที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือสั่งนั้นหรือปิดหนังสือสั่งนั้นไว้ ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว</p>	<p>- เพิ่มเติมเหตุแห่งการเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง กรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพมาตรฐานของเครื่องสำอาง และความปลอดภัยของผู้บริโภค</p> <p>- เพิ่มเติมวิธีการส่งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนให้ชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๗ ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการใช้บังคับแก่การโฆษณาเครื่องสำอางโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี และให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๔๐ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางโดยวิธีสั่งทางไปรษณีย์ต้องรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น</p> <p>หมวด ๖ การโฆษณา</p> <p>มาตรา ๔๑ การโฆษณาเครื่องสำอางต้องใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง</p> <p>ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนใหญ่</p> <p>(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง</p> <p>(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณที่มีจุดมุ่งหมายเป็นเครื่องสำอาง</p> <p>(๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงงาม</p> <p>(๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อม</p>	<p>- กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอางให้เกิดความชัดเจน จากเดิมที่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการโฆษณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งทำให้มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย และไม่สามารถนำโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค มาใช้บังคับได้ เนื่องจากขัดกับหลักไม่มีความผิดไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย ในส่วนที่กำหนดให้กฎหมายซึ่งมีโทษทางอาญาจะต้องมีความแน่นอนชัดเจน</p> <p>- กำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณา คือ ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือก่อให้เกิดผลเสียโดยส่วนรวม ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรมหรือนำไปสู่ความเสียหายในวัฒนธรรมของชาติ</p> <p>(๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน</p> <p>(๗) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)</p> <p>มาตรา ๔๒ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค</p> <p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เลขถักการเห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้เลขถักการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้</p> <p>(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับเครื่องสำอางนั้น</p> <p>(๓) ห้ามการโฆษณาเครื่องสำอางนั้น</p> <p>ความใน (๒) และ (๓)ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่เลขถักการเห็นว่าขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมของชาติด้วย</p>	<p>- กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง</p> <p>- กำหนดอำนาจเลขถักการในการสั่งให้แก้ไขปรับปรุงโฆษณา วิธีการโฆษณา หรือห้ามการโฆษณา</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่ากรมโฆษณาได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา</p> <p>(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา</p> <p>(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา</p> <p>(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้เลขาธิการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา</p>	<p>มาตรา ๔๕ ในกรณีที่เลขาธิการมีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๑ (๑) ให้เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ได้</p>	<p>- กำหนดให้เลขาธิการมีอำนาจในการสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์แสดงความจริงของโฆษณาได้ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าโฆษณาเครื่องสำอางนั้นเป็นเท็จหรือเกินความจริง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๔๖ ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาเครื่องสำอาง ซึ่งสงสัยว่าเครื่องสำอางของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว</p> <p>การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การให้ความเห็นของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร</p> <p>การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการหรือที่ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง และวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา</p>	<p>กำหนดให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอางได้ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้ความเห็นเกี่ยวกับโฆษณาให้ชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ให้เลขที่การมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรจุทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง รวมตลอดทั้งวิธีการผลิต หรือวิธีการเก็บรักษา ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น</p> <p>(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอาง เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างไม่ตรวจสอบหรือวิเคราะห์</p> <p>(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจ ค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิด หรือน่าจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำความผิด</p> <p>(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p>	<p>หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรจุทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอาง ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างไม่ตรวจสอบหรือวิเคราะห์</p> <p>(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจ ค้น ยึด อายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิด หรือน่าจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำความผิด</p> <p>(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นย้ำก็จะเอาหมายค้นมาได้</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- เพิ่มเติมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีหมายค้นในกรณีตามร่างมาตรา ๔๗ (๓) เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึก รายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดของที่ค้น ยึด หรืออายัด</p> <p>บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานใน สถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือ ชื่อรับรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา กระทรวงสาธารณสุข โดยรีบด่วน</p>	<p>จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน ทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติ จากเลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้จุดแจ้ง ผู้ขาย หรือผู้ครอบครอง เครื่องสำอางดังกล่าว เรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอาง นั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๔๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึก รายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดของที่ค้น ยึด หรืออายัด</p> <p>บันทึกการค้นและบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่ หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคล นั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยรีบด่วน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการ สั่งให้บุคคลเรียกเก็บคืน ทำลาย และส่งมอบเครื่องสำอาง ที่เกี่ยวข้องกับกรกระทำผิดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยแยก มากำหนดเป็นอีกบทบัญญัติให้ชัดเจน จากเดิมที่รวมอยู่ใน บทบัญญัติว่าด้วยการยึดและอายัดเครื่องสำอางและสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องกับกรกระทำผิด และเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บคืน ทำลาย และส่งมอบเครื่องสำอางดังกล่าวด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่าเครื่องสำอางใดที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขายหรือขาย ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดไว้เพื่อดำเนินคดีต่อไป</p> <p>สำหรับเครื่องสำอางบรรดหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย ผู้ขายหรือผู้ครอบครองจัดเก็บและทำลายเครื่องสำอางนั้นหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้</p> <p>ของที่ยึดหรืออายัดไว้ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้โต้แย้งและขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัดให้เครื่องสำอางนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๕๐ สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เมื่อปรากฏว่า</p> <p>(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด</p> <p>(๒) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้ใช้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี</p> <p>(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๑ ในกรณีสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นของเสียหายหรือเป็นของที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานตามที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่เก็บไปไว้จะเป็นการเสียต่อความเสียหาย หรือจะเสียหายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะจัดการขายทอดตลาดสิ่งนั้นก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าการตัดสินใจแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้น โดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการดำเนินการกับสิ่งของที่ยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้สิ่งของดังกล่าวตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>- เพิ่มเติมวิธีการดำเนินการกับสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เป็นการเสียหายหรือใกล้หมดอายุการใช้งาน</p>
---	--	---

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ (๑) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้นก็ให้กระทำการต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องร้องขอมาเป็นพยาน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน</p> <p>สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพนักงานรับรองหรือผู้ครอบครองไม่ยอมรับรอง ถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้</p> <p>สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ให้หรือบริบูรณ์เพื่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ</p> <p>มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่มีให้มีการเสียหายหรือกระทำความผิดที่กระทำได้</p> <p>มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้า เพื่อขายหรือผู้ขายใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการมีอำนาจจับกุมผู้ขึ้นเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย</p> <p>ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร่วมกับพนักงานสอบสวนได้</p>	<p>มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้นก็ให้กระทำการต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องร้องขอมาเป็นพยาน</p> <p>สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัด ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้</p> <p>สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ ให้หรือบริบูรณ์เพื่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ</p> <p>มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่</p>	<p>- ตัดอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้ที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างมาตรา ๔๗</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๔๑ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๓๙ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ในการนี้ จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง ได้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี</p>	<p>ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๕ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอาง หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอาง ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่นำไปตรวจสอบ หรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ทั้งนี้ จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง ได้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>หมวด ๘ การอุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีผู้รับจดทะเบียนไม่ออกไปรับจดทะเบียนหรือไม่ออกไปรับจดทะเบียน หรือผู้จดทะเบียนไม่ออกไปรับจดทะเบียน หรือไม่ออกไปรับจดทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกไปรับจดทะเบียนหรือการไม่ออกไปรับจดทะเบียนแล้วแต่กรณี</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกไปรับจดทะเบียน ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๗ ผู้จดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบรับจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้เพิกถอนใบรับจดทะเบียนคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ได้รับคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี</p>	<p>- เพิ่มเติมกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกไปรับจดทะเบียนคำสั่งไม่ออกไปรับจดทะเบียน คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากตามร่างมาตรา ๒๓ คำสั่งให้ผู้จดทะเบียนจ่ายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางหรือจัดตั้งตัวอย่างของเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๓๓ คำสั่งเกี่ยวกับกรมโฆษณาเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔ และคำสั่งให้พิสูจน์แสดงความจริงของเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๔๕ โดยให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรี โดยไม่ต้องนำกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับกับคำสั่งดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ตุลาการบังคับ ตามคำสั่งของเลขาธิการ</p> <p>มาตรา ๕๙ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้ แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุ จำเป็น ไม่อาจพิจารณาได้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลา นั้น ในกรณีให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกิน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>หมวด ๙ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๖๐ ผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือ รับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรี ออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่ รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>- เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการ แก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๒ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๓๙ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๖๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้งภายหลังที่ใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับรายวัน วันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง</p> <p>มาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๗ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุม ฉลาก โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลาก นั้นไม่ถูกต้อง หรือขายเครื่องสำอางที่มีฉลากที่คณะกรรมการ สั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย ประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของ ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุม ฉลาก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๘ ผู้ใดรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตาม กฎหมายหรือรับจ้างติดฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวกับ เครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากโดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า ฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>มาตรา ๖๗ ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้าง ผลิตซึ่งฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๘ ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับ จ้างผลิตซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๓) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๙ ผู้จุดแจ้งซึ่งใช้ฉลากที่เลขวิธีการสังเก็ใช้ ตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๙ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือฝ่าฝืนตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๙ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขาย เครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๑) หรือ (๒) หรือ มาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๓๖ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขาย เครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๓) หรือ (๔) หรือ มาตรา ๓๔ (๓) หรือ (๔) อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๓๖ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวาง โทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๓๑ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๓๒ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย ในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย ในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๓๓ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย ในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย ในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๔ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย ในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย เครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการนำเข้าเพื่อขายตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ โดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๔) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตาม มาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๑ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตาม มาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย ประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย ประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหมื่นบาท ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับ แก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขธิการ ตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๗๘ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งอันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิต เพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต ผู้กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๙ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เลขธิการตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออก ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๐ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ถูกสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๖ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญของประการอื่นอันเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดหรือผู้อื่น ใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือน นับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๘๑ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท</p> <p>มาตรา ๘๒ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๘๓ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขที่การตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ส่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๗ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือยังไม่ปฏิบัติตามที่ถูกต้อง</p>	
<p>มาตรา ๖๓ บรรดาเครื่องสำอางที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายที่เป็นการค้า ๑๓ มาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ รวมทั้งภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์ สำหรับใช้กับเครื่องสำอางดังกล่าว ให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีส่วนผู้กลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่และของที่รับให้ส่งมอบแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>มาตรา ๘๘ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ ให้ศาลสั่งรับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์ สำหรับใช้กับเครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมีได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าของแท้จริงนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด</p>	

พระราชบัญญัติเรื่องสำอ่าง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเรื่องสำอ่าง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๕ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่คณะกรรมการอำนวยการหรืออธิบดีหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ดำเนินคดีต่อไปให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อาจจับได้ตามกฎหมาย แต่ในกรณีดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบจะทำได้เฉพาะเมื่อ</p> <p>(๑) สำหรับทรัพย์สินที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิดเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>(๒) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าอาจแก้ไขได้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขทรัพย์สินนั้นให้ถูกต้องแล้ว</p> <p>(๓) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้</p>	<p>ทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ดำเนินคดีต่อไปให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อาจจับได้ตามกฎหมาย แต่ในกรณีดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบจะทำได้เฉพาะเมื่อ</p> <p>(๑) สำหรับทรัพย์สินที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิดเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>(๒) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าอาจแก้ไขได้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขทรัพย์สินนั้นให้ถูกต้องแล้ว</p> <p>(๓) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดได้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งซ้ำอีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งที่แล้ว ผู้นั้นต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p>	<p>เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในการนี้จะกำหนดให้ผู้กระทำความผิดออกค่าใช้จ่ายในการทำลายของกลางนั้นด้วยก็ได้</p>	
<p>มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๔ ในกรณีศาลพิพากษาให้ลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนี้ขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ คำพิพากษาห้ามการประกอบการผลิต หรือนำเข้าหรือขายมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดชื่อของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ และเครื่องสำอางควบคุมให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ (๑) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่การผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย และได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางดังกล่าว เป็นผู้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่ต้องมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าประกาศของรัฐมนตรีที่กำหนด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <p>บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ ยกเว้นคณะบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการที่มาจากคณะบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๙๑ คำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และผู้รับจดทะเบียนอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอส่งเอกสารเพิ่มเติมแก่ผู้รับจดทะเบียนให้เพิ่มเติมคำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมเท่าที่จำเป็นได้</p> <p>มาตรา ๙๒ ใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบรับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- กำหนดให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางในวาระเริ่มแรก เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p>
--	--	---	---

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>คุณภาพมาตรฐานสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวเป็นประเภทของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๗ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางและใช้อยู่ในวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๓๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <hr/> <p>๑. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ๒. ใบแทนในสำคัญการขึ้นทะเบียน ๓. ค่าธรรมเนียมการผลิตเพื่อขาย ๔. ค่าธรรมเนียมการนำเข้าเพื่อขาย</p>	<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <hr/> <p>(๑) ใบรับจดแจ้งการผลิตเพื่อขาย ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (๒) ใบรับจดแจ้งการนำเข้าเพื่อขาย ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (๓) ใบรับจดแจ้งการรับจ้างผลิต ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (๔) ใบแทนใบรับจดแจ้ง ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (๕) ค่าขอจดแจ้ง ฉบับละ ๕๐๐ บาท (๖) ค่าขอแก้ไขรายการในใบรับจดแจ้ง ครั้งละ ๕๐๐ บาท (๗) หนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (๘) การขอความเห็นตามมาตรา ๒๔ รายการละ ๑๐,๐๐๐ บาท (๙) การขอความเห็นตามมาตรา ๔๖ เรื่องละ ๑๐,๐๐๐ บาท (๑๐) การต่ออายุใบรับจดแจ้งครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบรับจดแจ้งประเภทนั้น ๆ (๑๑) ค่าขออื่น ๆ ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึง ชนิดของเครื่องสำอาง ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ได้</p>	<p>- เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>